

Bilag.*Til Finansministeriet.*

Undertegnede Udvalg, der er nedsat i Henhold til Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lømpelser for visse Laan til sønderjydske Landbrugere, Haandværkere, Handlende og Fiskere m. fl., senest ændret ved Lov Nr. 274 af 15. Maj 1946, tillader sig herved at fremkomme med følgende Indstilling til det høje Finansministerium:

I Anledning af Lovens Gyldighedsperiodes Udløb med Udgangen af 1947 har Udvalget gennem Indenrigsministeriet fra Sønderjydsk Hypoteklaanefond modtaget Meddelelse om, at Hypoteklaanefondens Kontrolkomité paa et den 20. Oktober 1947 i Haderslev afholdt Møde enstemmigt har vedtaget en Resolution, hvorefter Hypoteklaanefondens Bestyrelse anmodes om at søge Forhandling med Rentelettelsesudvalget og Indenrigsministeriet om en uforandret Forlængelse af Rentelettelsesloven.

Paa et Møde, som Rentelettelsesudvalget har afholdt den 19. November 1947 med Repræsentanter for de sønderjydske Akkordudvalg samt for Sønderjydsk Hypoteklaanefond og Laanekassen for Sønderjylland, har Udvalget drøftet Spørgsmaalet om Nødvendigheden af yderligere Forlængelse af Rentelettelsesloven.

Under de paa Mødet førte Forhandlinger gav samtlige Repræsentanter for de sønderjydske Akkordudvalg, Hypoteklaanefonden og Laanekassen for Sønderjylland Udtryk for, at det under de forhaandenværende usikre økonomiske Forhold for Landbruget, der bl. a. paavirktes af den daarlige Høst i indeværende Aar, og som paa Grund af de særlige Driftsforhold gør sig stærkt gældende indenfor det sønderjydske Landbrug, maa anses for paakrævet at søge Loven forlænget i hvert Fald i yderligere 2 Aar, til hvilket Tidspunkt Afviklingsperioden for den i Henhold til Rentelettelseslovens § 5, Stk. 4, bevilgede Henstand med Restancer fra Aarene 1931—33 vil være udløbet.

I Henhold til Lovens § 2 bestaar Rentelempelsen i en Nedsættelse af Renten til 3 pCt. p. a. for den Gæld, der ligger indenfor 85 pCt. af Ejendommens Panteværdi — for Realkreditlaanene dog i Ydelse af et Rentetilskud paa 1 pCt. p. a. —, medens Gælden udover 85 pCt. af Panteværdien er helt rentefri. Efter Lovens § 3 ydes der til de der omhandlede Laan et Tilskud paa 3 pCt. p. a. for den Del af Laanene, der har Sikkerhed mellem 85 pCt. og 110 pCt. af Panteværdien. Panteværdien ansættes til det Beløb, der fremkommer, naar man til den pantsatte Ejendoms Ejendomsskyldværdi i 1932 lægger Værdien af Besætning, Maskiner og Inventar, som ansættes til 20 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Ved Opgørelsen af den Gæld, der har Panteret forud for de omhandlede Laan, gaas der ud fra den Restgæld, der fremkommer efter Betaling af Ydelsen i December Termin 1933 og tidligere Terminer, selv om Ydelserne ikke er betalt.

Saaftremt Loven maatte blive forlænget uden Ændringer i Lømpelsernes Omfang, vil Statskassens Udgift for Finansaaret 1948—49 paa Finanslovens § 26 formentlig kunne opføres med ca. 500 000 Kr., hvortil kommer Renter af de Beløb, der stilles til Raadighed, jfr. Lovens § 7, Stk. 3.

Idet man vedlægger et Udkast til Lovforslag om de fornødne Ændringer i Loven med Bemærkninger til Lovforslaget, Oversigt over de ydede Lømpelser m. m., samt et Referat af ovennævnte den 19. November 1947 afholdte Møde, tillader Udvalget sig under Hensyn til det paa nævnte Møde fremførte at foreslaa, at Loven forlænges for et Tidsrum af 2 Aar.

København, den 29. November 1947.

Udvalget for Rentelettelse m. m. i Sønderjylland.